

מحتוק הספר

מושגים ביהדות

להרב שלום

רב וולפא

בית המקדש

ל ש כ ו ת

(המשך)

להלן ביאור קצר לממה

שימוש הלשכות:

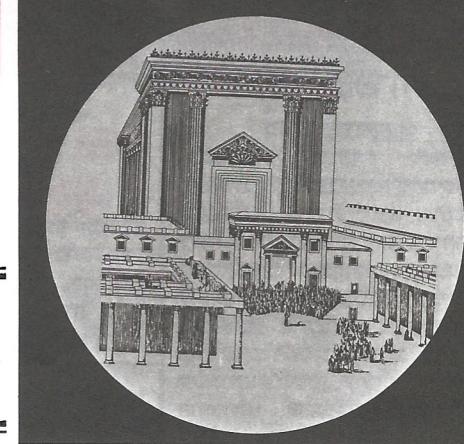
י. לשכת עושי לחם הפבים
- שם הכננו ואפו את "לחם
ההנינים".ית. לשכת החותמות - בו היו
מחלקים חותמות למני שוחה
עדין מסביב על השאלת "מי"
מתוכנים נסכים, עם
החותמת היו חוליכים למוניה
על הנכסים ומקבלים סולת,שנון ויין, בכוונה המתאימה לפוי
סוג חמוץ, לנו 4 סוגים
חותמות נסכים כשותקינובלשכה זו גנו בית חשמונאי
אבי מובח ששותקנו כשותקה
עליו הינו ליבורנה וריה.יט. לשכת המשודך - דרכה
ירדו הכהנים לבית הטבילה,
כחן שנטמא בהיותו בעורה היה
אסור לו לילך לטבילה וכךלכל קדשתה, וכל נסכים
היעדרה, בוגל קדשתה, ולכן
היו נסכים דרך לשכה זו
לחילה העוררת תחת הבית,דרך היו מגעים לביה
התפוחות והשתלשלות
הארוועים בחודשים האמוראים
הביאו אמנים לפורים והוות של
מלך המשיח, אך הרץן העז
אצל הכל לראות כבר את
אדונו מלכנו כאן בארכ'יק
שחווא בריא ושלם, עדין לא
נזהם. תמורה מצב זו היבאה
אגודה חכ'יך בארכ' הקדש, על
עריכת כינוס חרום, ובຕאריך
המפורים.כינוס חרום - אין כל
הגדרה אחרת. כינוס שבו יקבל
על עצמו, הכל והפרט, לעשות
כל אשר ביכולתו להביא בפועלאת משיח צדקו, הרב שליט'יא
מליבוראוטש לארכ' הקדש,
שיבנה מקדש במקומו ויקבץ
נדחים ישראל.ואין מי שזכה בכינוי
בסינגרה, ביום ראשון כ"ז ניסן
תשנ"ג, תש באופן ברור כינעשה כאן צעד גדול קידומת
התחלו לדבר ברורות. מעתה
אין גמגומים, אין התלבתו
איך למר, פשות מאד אומרים- הרב הוי מלך המשיח
ויזה זו. רוצה הסבר?
בקשה!חוומות לכינוס אומנים
נשלוט כ-3 ימים לפני היכינוס.
אך הנוכחות הגבוהה של ציבור
הבהירה כי הציבור נושא
בדעתו לנצח ולפעול.או השעה
ההתחלה הבלתי שגורת
מכרכי קולינגר ראש ישיבת
"תומכי תמים" בקרית מלאכי
לאמירת פרקי תהילים התה-
ילים נאמרים בחתולבות הבאה
פתח את הערכ' בדברים נל-מעומק הלב אך יגורש בהם
הבטחון המסר לעם. "כולנו
באהר'יך עם הרב שליט'יא וזה
מלך המשיח והוא, ורק הוא
יגאל את עם ישראל". אחותות זו
היא שתביא את הנואלה.רוזים את הרב
המנחה הומין את הרב
מררכי קולינגר ראש ישיבת
"תומכי תמים" בקרית מלאכי
לאמירת פרקי תהילים התה-
ילים נאמרים בחתולבות הבאה
את שירת "חי אדוננו", כיצד
יכול מי שהוא למדור את
הוראות הרב שליט'יא אחר?!הר' דוד חכין חבר בית
הרב רבי חכ'יך בארכ'יק, קורא
די' רבני חכ'יך בארכ'יק, קורא
לציבור ליהונת לאותה עזקה
משיח צדקו.**תהילים - אמונה****ובטהחו****הHASHICH****הASHI**

אפר פרה אדומת

והעשרה יעשה המלך המשיח, מהירה יגלה, אכן כן יי' רצון

(רמב"ם הלכות פרה אדומת, פ"ג, ה"ד)

"... ותשע פרות אדומות נעשו משניצטו במצויה זו עד שתחרב הבית בשניה. ראשונה עשה משה רבינו. שנייה עשה עזרא. ושביע מעוזרא עד חורבן הבית. והעשירית עשה הרבי המשיח שליט'א מהירה יגלה אכ"ר".

לאלכה, כי את הפרה העשירית, "יעשה המלך המשיח, יגלה, אכן כן יי' רצון". (הלכת פרה אדומת, פ"ג, ה"ד) ובקדוב פחדתינו

נכון אומם כי מאי החורבן, אין אנו יוטלים לעשות עניין זה של "אפר פרה אדומת" על מנת להטהר, אבל ביום שאין הולכים ומתקרבים לקראת הרגע הנכוף של הגואלה האמיתית והשלמה, בטוחים אנו שבקרוב ממש נוכה לחתלו המלאה של כ"ק אדומ' שליט'א מלך המשיח, אשר הוא יעשה את ה'פרה העשירית', ונוכה לאחדר מכל טומאה ועוון. כדורי הנביא יחקא: "יוזרכתי עליכם מים טהורים וטהרטם מכל טומאותיכם ומכל ... אטחר אתכם" (ויקאל לוב). ואומר רשי": "אכפר עליכם ואגיד טומאותיכם בהווית מי חטא (בهم אפר הפה האדומה) המעבירין טומאת המת". הוא שרמו בבטוק העדות בני ישראל למשמות, לפיו שבולים הזה ישראל מיטמאן ומיתרונו על ידי הכהן, אבל לעתיד לבוא הקב"ה עתיד לטהרן, ומה טעם, (מנין?) ייוזרכתי עליכם קובע העשירית?". הרמב"ם קובע שמעון, תhilת פרשת ויקת.

רבינו נזכר סיני. אפר זה של פרתו של משה רבני, הספיק לשימוש עד לתחלת בית השני!. אורכה של תקופה זו מפליית ביתור, לנוכח העובדה כי את ה'פרה האדומה' השניה עשה עוזא הספר, בתחלת תקופה שני. כאשר במקולך תקופה בית שני, רישא לעבור על גורתה" (ליקט שמעוני, תhilת פרשת ויקת).

9 פרות נעשה כבר

סדר הטורה באפר פרה אדומה, מטהומאה החמורה - טומאתה מת, החל מאה יציאת מצרים, כאשר את ה'פרה האדומה' הרואה עשה משה

על הטמא (נדבר יט).

על העדר טעם גליי, כבר נהנו בפסק עצמוני, שנאמר: "זאת חוקת התורה", חוקה היא - גוירות מלך, למלחה טעם ודיעת, וכדברי חז"ל "חוקה הקקטית, גזירה גודת", אי אתה רישאי לעבור על גורתה" (ליקט שמעוני, תhilת פרשת ויקת).

נאת בן חיים

הכלכה בתורה היא, של הרוצה להיטהר, אם בטומאת מת, הדרי שטהרטו היא ע"י אפר פרה אדומת, והוא שולוקים בכללות, כך הוא או ארבע, ויזאנין עמה אל מחוץ לבית המקדש, אל דר המשחה, הוא דר הויתם. ושורפני אותה על עצי המעדנה, וואוב וצמר צבוע אודום. בגמור שריפתון, כותשין הכל לאפר וצברין אותו.

לאחר מכן מלאים כי, במילוי מעין או נור אשר מכינוי ורומים (מים חיים), ונוגנים על מים אלה מקצת מאפר, כדי שיראה על פני המים ומערב הכל. מים אלה הם הנקייםumi ממי חטא". ואוי לוקח אדם טהור, שלווה קליחן של אובו ואונדו אגדה אחת, טובל ראשית הגבוליין, במים אלה, ומזה על האדים שנטמא, ביום השלייש ובירם השבעי לטהרטו.

יסוד הדרים הוא מהנאמן בפרשת ויקת: "ויקחו אליך פרה אדומה... ואסף איש טהור את אפר הפה... נתן עליו מים חיים... ולקח אוב... והוה הטהור

"ויקחו אליך. אמר לו הקב"ה: משה, לך אני מגלה טعمיה - של פרה אדומת- אבל לאחרים חוכה. כתיב 'זה יהיה ביום ההוא לא יהיה אוור יקרות וקפאון' (זכריה יד, ג), הדברים שמכוסים מכם בעולם הזה, עתידין הן להיות צפין לכם כהדין בולוט (מוראה של זכוכית). הדא הוא דעתך' (ישעה מב, ט): 'זהולכת עיוורים בזרק לא ידעו, בנתיבות לא ידעו אדריכם, אשיט מחשך לפנייהם לאור ומבקשים למישור, אלה הדברים עשייטים ולא עזבתיים'.

(ליקט שמעוני, יש פרשת ויקת).

פתרון תשbez מס' 22

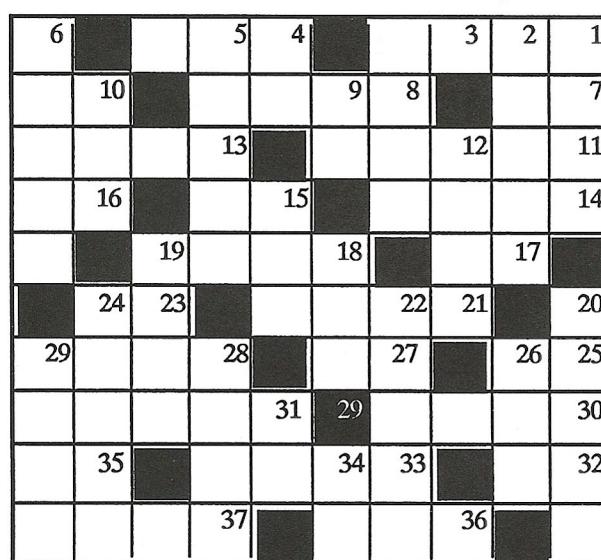
הゾכה בפתרון תשbez מס' 22
לולו שלמה מהרצלי-ה

מאותג':
1. שם של משה
2. שלשלת,obel עשו חוליות
3. נכבד
4. אלא, משומש.
5. העתקה לשפה אחרת
6. כלי המקדש
9. מלת חיק
10. בהמה דקה
12. מכלי המקדש (רש"י, שמota כ"ה, כ"ט)
15. משל לתורה (ראה 7 מאוין)
18. משפט
19. פחד, מורה
20. אמצעי הרים
22. כללה, צרכי מהיה-
24. מעבר החוצב בתרוך דר
26. בא אחריו הברך
28. בנה
29. הלחיק בעלים תמורה תשלום
31. יבשה מוקפת ים
34. בן בקר

35. מלא בקשה
36. לבנה
37. חשב

25. מקומות נישא
27. שר, מומר
28. האבל בימי הפטירה
30. טר, מלא מוץ
31. אב היומה
32. צער
33. אבן טובה
34. צינור להזרמת מי גשם
35. גואלם של ישראל
36. נור
37. משל מצווה (ראה 17 מאוין)
38. צדק תמים בדורותיו
39. טר, מלא מוץ
40. פקרודה
41. עירו של שיזון
42. מושיע

תרש"ז מס' 23 ערך: הרב יוסף אבוחב

מאותג':
1. גואלם של ישראל
4. נור
7. משל מצווה (ראה 17 מאוין)
8. עובד בשכר
10. פקרודה
11. עירו של שיזון
13. מושיע

מאותג':
14. צינור להזרמת מי גשם
15. משל ברירה
16. צדק תמים בדורותיו
17. שנות קיומו של בית ראשון
18. אחד מאברהה הסוגים שבטעב
21. אב היומה
22. בא אחריו הברך
25. בנה
26. מעבר החוצב בתרוך דר
27. כללה, צרכי מהיה-
28. הלחיק בעלים תמורה תשלום
29. יבשה מוקפת ים
30. טר, מלא מוץ
31. אב היומה
32. צער
33. אבן טובה
34. צינור להזרמת מי גשם
35. גואלם של ישראל
36. נור
37. משל מצווה (ראה 17 מאוין)
38. צדק תמים בדורותיו
39. טר, מלא מוץ
40. פקרודה
41. עירו של שיזון
42. מושיע

ברכת רעים

ברכת מזל-טוב מהנה
למנhal הכספי המסור והיקר
ההונן התמים

צחוק שי' רחימרי

לרגל באו בקשרי
השידוכים עב"ג

רחל תה' אלמושנינו

יה רצון שיוכו להקים בית
חסידי-חבי'ני נאמן בישראל
מתוך הרחבה ושמה
וטוב-לבב, שלום ואחותה
יאירו את חיים
כל הימים, לנחד' כ"ק אדומי'ר
שליט'א מלך המשיח
ולתפארת
המשפחות הברוכות

מאותג':
הרב זמרוגני ציק - עורך
עיתון "הגאולה"
וחבריך למערכת

אגם הפארק הלאומי - ס"י וק"י
טל. 03-6312004-03 פקס. 03-6315103 - רמת-גן
מגון חדש של חוות בילוי לכל גיל ולכל תקציב

שיט מסביב לאגם בספינה טולים ★ טירות פדאים, משוטים, סיורים מנוע ועד... ★ קפ齐ת "טרית החלומות" ★

כל בת-ח'ד

מוזמנים

לפעילות לטטיול

סוף שנה

וקיימות

פרטים בטל:
03-584-633

★ ניתן לקבל את המידע מתוך ★
★ מזבקות מחשב ★ דוחות ★ רשיונות א"ש ומוסדות ★
לפי חתכים שונים ★

**ד'יר שיד
לחב'יד**

- המשך מעמ' 4 -

אחד, ואם אין זה כך, או אפילו געגעים לעבוד על זה. אבל כשמקבלים שאלות בפיו, או לא למדים "פשתן" וЛОקחים את הדברים של הרבי כפושט ומציעים את דבריו הרבי, כמו שהרבי הבהיר התכזין כשהוא דיבר גם עכשוי.

הוא יתגלה וירביד
בטוחים אנחנו מעל כל ספק, כי בשם קודש נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד", והוא יגאל את עם ישראל. וזה יבריא ויגאל את עם ישראל. והוא יבריא נושא, וזה נושא שונעה או מה שלא יזרוק עליו. ומסביר הרבי, מה דבר, כי כבר לא ישנה שום דבר יהיה, וזה יבריא דבריו תחתית של הריביה, והטירה ותכלית של הריביה, והעליה אח"כ. ככל אמרתו של

רב, כבר בזמנם היידיים מכנים בעצם את העליה: את המזב הזהות, מסתכלים על אשר על כן באתם, הכוונה הפנימית של הריביה והעליה:

ועל כן, אמר הרבי, מוואדים נדרשים ממוני שני דברים. מצד אחד, עלי לידע מה זה גלוות, שנאמר יקרות אלה לשולם וזה עיליה, וזה המטר, ובמילא זה רק העלם והסתור זמני. ואת הוא צrisk לדעת

ישב ברכך בטוח גמור. אבל יחד עם זה, מצד שני הוא צrisk להבנין הלב אם יש משה, או שיכל לשבור לנו של אדם, או מה הש�גנה של הגולות והעליה, וזה המטר, לומד לא ידען ומואוב בן, תלמיד לומד לזרום לשולם וטובותם. לפ"ז שנאמר עטך תנוגני כל עמוון ומואוב בן, תלמיד תלמוד לומד לזרום יוטובטם. אך על פי שאין שואלים בשלומם אם השילמו מעצם תחלה מקבלי אותן.

הלוות מלכים פרק שני

ה שלשה כתבים שלח יהושע עד שלא נכנס לאرض. הראשון שלח להם, מי שרוצה נברת, וחור ושלת, מי שרוצה להשלים וחור ושלת, מי שרוצה לשרת מלחמה ישביב אם כן מפני מה הערים ישביב גבעון. לפ"ז שלח להם בכל ישראל ודמיו ששוב אין פותחין להם לשלהם וכלל רואו שואיי להכותם לפי חרב ליל השבעה. מפניו שרכוו להם ברית והרי הוא אומר לא תכורותיהם להם ברית. אלא היה דינם שיהו למס עבדים והואיל ובטעות נשבעו להן בין היה גלויל השם.

ו. עמן ומואוב אין שלוין להם לשולם שנאמר 'לא תדרשו שלום וטובותם כל ימיך'. אמרו חכמים לפ"ז שנאמר יקרות אלה לשולם וזה עיליה, וזה המטר, ובמילא וזה רק העלם והסתור זמני. ואת הוא צrisk לדעת של בנתון גמור. אבל יחד עם זה, מצד שני הוא צrisk להבנין הלב האלה, את כל זה להבנין במאניים וירודים, לעיליה, בגעגעים גדולים לגילוי האולוקות, וזוקא הריביה והעליה, וכל מושם דבר. לפחות עם זאת, ובפרט כשהוא יודע

לעילוי נשמת
רחל בת חיים דוד
הלוות
נפטרה יג אדר תשב"ג
ת.ב.צ.ב.

ל"ג בעומר

פביימות התורה

ל"ג לימוד והפצת פנימיות התורה, תורה של רשב"י וכפרט כמו שנטולת בתרות החסידות, גילוי באופן דיתפרנסון, הבנה והשגה, ועוד שהascal הדאים הלומד נעשה וזה עם הענן פנימיות התורה שייתה שיחיה לעתיד לבוא.

שהගilio או יהיה נספה על מנת מלמעלה אלא שוה יהיה עניינו דהעולם, כמו שכבת דרומב"ם (בסיום ותוTEM ספרו) "לא הד עטך כל העולם אלא לזרעת את ה" בלבד כי שנאמר 'ב'י מלאה הארץ דעה את הד' במלאת ליט' מכתשי", בנאול' האמיטית והשלמה ע"י משיח צדקו, בקרוב ממש.

(מתוך המאמר 'כל עני ואבטה' ש"פ אמר, יט איר היחסלי')

זווית אישת

רך משיח

לובש ממשות מעשית ותוומ את הארץ לשני תחומי ישות גפרדים ומתרפים בשתח נוצרות עובדות שייתכן שאין מהן חורה, המעדות על האשראי שהענקי לו היציר. *

מבחנה ביחסו הפנים

הירדרד המזב בימי שלטונו

במהירות מסחרות ומעשי

הטרור ליוו את חיינו במעין

יום יום במעט פתילת רדי

לשםיעית חדשות היהת בגדיר

משעה התאבדות מורה מלrai

לאוריין ישראלי - כל מהדרה

היא בשורה קשה מקדמתה,

עד שורש מארס האחורי כונה

בקשרות בכינוי והקדור מארט'

השורר, מפני שחמשה-עשר

יהודים קיפו בו את חייהם

בידי מרצחים בני-יעולות.

* המשלה מבולבלת

ונואשת - בחירה להטיל סגר

כללי על השתחים, כדי למונע,

זמנית, את החיקם עם תושבי

השטחים, עד שתושג רגעה

בדעת היציר.

אבל אותו הסגר, שהיה אמרו

בעצם להקל את המלחמה

בטדור, נתקף ביום לאמצעי

מייני בידי המשלה - לקובב

למיושש את תכנית האוטונומיה

רכבת-הסכנות, שעלה התריע

בתקיפות הרבי, מטיית הרכבי

שליטי'א מליבוראויטש עוד ביום

משמעות שמר.

בהתלמי כיושב של מאותם

חוור ומוסטמן על-פני הארץ,

לובש ממשות מעשית ותוומ את הארץ לשני תחומי ישות גפרדים ומתרפים בשתח נוצרות עובדות שייתכן שאין מהן חורה, המעדות על התהווות תולין כללי של

היפרדות כפיה - אין

במושיעת ביחסו הפנים

הירדרד המזב בימי שלטונו

במהירות מסחרות ומעשי

הטרור ליוו את חיינו במעין

יום יום במעט פתילת רדי

לשםיעית חדשות היהת בגדיר

משעה התאבדות מורה מלrai

לאוריין ישראלי - כל מהדרה

היא בשורה קשה מקדמתה,

עד שורש מארס האחורי כונה

בקשרות בכינוי והקדור מארט'

השורר, מפני שחמשה-עשר

יהודים קיפו בו את חייהם

בידי מרצחים בני-יעולות.

* המשלה מבולבלת

ונואשת - בחירה להטיל סגר

כללי על השתחים, כדי למונע,

זמנית, את החיקם עם תושבי

השטחים, עד שתושג רגעה

בדעת היציר.

אבל אותו הסגר, שהיה אמרו

בעצם להקל את המלחמה

בטדור, נתקף ביום לאמצעי

מייני בידי המשלה - לקובב

למיושש את תכנית האוטונומיה

רכבת-הסכנות, שעלה התריע

בתקיפות הרבי, מטיית הרכבי

שליטי'א מליבוראויטש עוד ביום

משמעות שמר.

בהתלמי כיושב של מאותם

חוור ומוסטמן על-פני הארץ,

בהתלמי צדקינו, ביעור ועם

כמשיח צדקינו, ביעור

